

ART63 2015. 08. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 08. 01. szombat Uránia Nemzeti Filmszínház

Telefonált a Barátunk: Jöttök? Igen, és este elmentünk az Urániába megnézni a Saul fia c. filmet. Vagy két órát ültünk a mozi beszélgető sarkában és próbáltuk megemészteni, ami láttunk. Az Uramnak nem tetszett a film, unta és dühöngött, hogy ez nem valóságos. Annyiban egyetértettem Vele, hogy tényleg voltak laposabb részei a filmnek, ahol a rendező (vagy a vágó) nem tudta tartani a feszültséget. Ahhoz képest, hogy a háttérben mennyi esemény zajlott,

Saulhoz nem jutottak el érdemben a dolgok. Persze lehet, hogy éppen ettől tökéletes a film. Aztán azon vitatkoztunk, hogy a főszereplő tényleg megbolondult, vagy csak belelovalta magát abba a gondolatba, hogy eltemessen egy gyereket, valóságos zsidó szertartás szerint, mert ami ott folyt, abba csak beleőrülni lehetett, felfogni nem. Az általunk felvetett gondolatokat megvitatni lehet, természetesen, de a film készítőinek szempontjából ezek a gondolatok, nem voltak lényegesek! Például, hogy történhetett-e így? Hát nem mindegy ebben az esetben a precizitás? Az egyik ember kitalálja a népi technológiáját, a másik szenvedő alanyává válik! Az egyik miután kitalálta a technológiát, nem vesz részt a gyakorlati megoldásban, magára, a szenvedő alanyra hárítja a megvalósítást! Mit számít akkor, hogy jobbra néz-e a szereplő, vagy balra, hogy tegnap történt-e vagy ma, vagy netán holnap? Felfoghatatlan ez az egész! Nem a film, hanem a történelem!

Lehetséges, hogy a lelkem mélyén utálok ezt a filmet? Biztosan, azért mert nem akarom tudni ezeket a dolgokat! Hát nem borzalom látni olyan jelenetet, ahol egy egész dombnyi port lapátolnak a folyóba, olyan emberek, akiknek az élete–halála. csak idő kérdése. A por pedig nem más, mint az elégetett zsidók földi maradványa!

A film vége mégis egy sajtószerű Happy End. A fellázadó szökevények, menedéket találnak egy erdei esőházban, megpihennek, lihegnek. Középen ül Saul, kifelé bámul és lát egy igazi, békebeli, egészségesen vastag, paraszt fiút, akinek a látványa mosolyt csal az arcára. A gyerek futva menekül a lopakodó német katonák elől, közben puska lövéseket hallunk. A gyerek megdermed. Csend! A fiú is, és a néző is

tudja mi történt. Jobb is, hogy nem maradtak életben, mert az átéltek után, amúgy sem lehetett volna, normálisan, tovább élni!

(Lásd: Kertész Imre: Kaddis a meg nem született gyermekért)

Voltunk egy zárandoklaton Auschwitz - Birkenauban. A mai napig őrzik és bemutatják a látogatóknak, bőröndöket, háztartási eszközöket és mindent, amiket magukkal vittek a deportáltak. Így szabadult fel Auschwitz! A németeknek már nem volt idejük mindent eltüntetni, csak az égető kemencéket robbantották fel, de azokból is maradt épségben pár. Most fogtam fel igazán, amikor a filmben láttam, hogy hogyan pakolják a polcokra a rabok, ezeket a bőröndöket, hogy mit láttam!

Nem tudom, milyen volt a kínálat a Cannes Filmfesztiválon, de ezzel a filmmel nem lehetett versenyezni. Nem csoda, hogy nyert a Saul fia, mert nem nyerhetett más!

A film története: 1944. Auschwitz – Birkenau

Saul Ausländer (Röhring Géza) egyike a krematóriumokban dolgozó sonderkommandósoknak. Ő is és a társai is tudják, hogy bármelyik pillanatban kivégezhetik őket, fegyvereket gyűjtenek és lázadást szerveznek. Saul viszont az elégetésre váró holttestek között felfedezni véli a saját fiát, és ettől kezdve a férfit a menekülés helyett egy másik lehetetlen küldetés élteti: elhatározza, hogy kicsempészi a testet, keres egy rabbit, hogy méltó módon eltemesse a gyermeket.....

„ Oh! Irgalom atyja, ne hagyj el. „ (Arany János: Ágnes asszony)

(Kitérő: Történelmet tanultam a Flórával, a Dózsa György féle parasztháborúról. .... Jön Zápolya /Szapolyai János/ a seregével és legyőzi, elfogja a társaival együtt börtön, kínzás. Megkegyelmez azoknak, akik esznek Dózsa égett húsából, és kivégzi azokat, akik nem. Van, aki megőrül, van, aki eszik, és van olyan, aki inkább meghal. Magyar esemény 1514-ből, felfogható?

Továbbá: Lehet, hogy erőltetett, de nem hiszem! Itt van például a jelenlegi menekült kérdés. Nemsokára ez is történelem lesz! Részt veszünk benne, látjuk, halljuk és tudunk tenni valamit? Rossz helyzet? Igen! Lehetett volna másképpen is, egészen biztosan. Mi is ezt tettük 1956-ban, lerohantuk Ausztriát és nem toloncoltak ki senkit. Mindig is létezett ez a probléma, van megoldás is. Vannak bezárt kórházak nem lehetett volna átmenetileg kinyitni a Szabolcs utcát? Vagy a diliházat Lipót mezőn? De, ha valakinek a káosz a terve, akkor nem is lesz megoldás, minél nagyobb a baj, annál jobb! És lesz még tűzparancs is, határvadászat, statárium. Felfoghatatlan!)

2015. 08. 02. vasárnap Cinema City Aréna

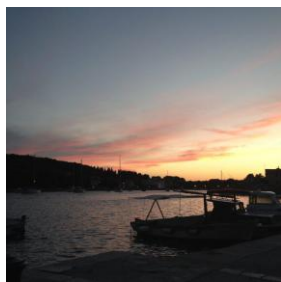

A Bélier család vadul életigenlő mozi, hihetetlen pozitív energiákkal, humorral és bájjal, valamint nem kevés intelligenciával. Nem állítom, hogy ilyen csak a franciák tudnak, de hogy az elmúlt években tőlük jönnek a legjobb ilyen típusú történetek, az a napnál is világosabb. A Bélier család nagy valószínűséggel kerül majd egy szintre az Éltrevalókkal és az Amélie csodálatos életével – bája, humora, üzenete alapján mindenképpen közéjük tartozik. Rendező: Eric Lartigau.

Vígjátékot láttunk, amely akár tragédia is lehetett volna, de nem. Abszolút egyetértek előbbi bekezdésben olvasható véleménnyel (az Internetről másoltam ide), mert nagyon tetszik az értékelő megfogalmazása. Valószínűleg nagy siker lesz az úgynevezett „Családi film” kategóriában. Nagyon szeretném, ha Lányaink is megnéznék, mert nagyon tanulságos egy tinédzser (és nem csak egy kiskorú gyermek, hanem a szüleik) számára! Ahogy ez a 14-15 éves kislány intézi a családfő helyett, csak úgy mellékesen iskolába menet, a család banki, pénzügyi, valamint rendelési ügyeit, az egészen elképesztő, és el tudom képzelni, hogy a valóságban is történhet ilyen, kényszerűségből.

Kell a gyerekeknek ilyen filmet látni, ha már nem olvassák például a Légy jó mindhalálig című könyvet.

2015. 08. 05. szerda **Megérkezett a nagycsalád Horvátországból**

Oda érkezés naplementére

Hideg vagy nem hideg?

Családi szelfi fagyizás után

A három nővér

Hazafelé Zadar is szembe jött!

2015. 08. 06. csütörtök Kieselbach Galéria

Először is: Most esett le a „pehelytantusz”, hogy a galériatulajdonos neve: Kiesel Bach! Szójáték! Arról, amit meg ideírtam, az jutott eszembe, hogy: Tudja-e még valaki, hogy mi a csuda az a tantusz?

Szóval más irányban történt elfoglaltságunk közben, ájuldozva a Szent István körúti 40 fokos levegőtől, megtekintettük a Kieselbach Galéria rejtélyes, magán gyűjteményből, rendezett kiállítását. Amikor bementünk, úgy tudtuk, hogy augusztus 22-ig lesz nyitva. Beszélgettünk az ott dolgozó hölgygel, aki jelezte, hogy a kiállítás nyitva tartása meg lesz hosszabbítva. Mint kiderült csak augusztus 27-ig! Ezért most felteszem a Facebookra, hogy időben értesüljete és meg tudjátok nézni!

„Őszintén szólva”
Válságban született gyűjtemény

Inkább úgy módosítanám a kiállítás alcímét, hogy: Válságból született gyűjtemény. Természetesen, ha erről van szó. De azt hiszem, hogy igen! Egyelőre nincs megnevezve a képek tulajdonosa, csak annyit tudhatunk róla, hogy 42 éves! Márpedig ekkora gyűjtemény összegyűjtéséhez idő és rengeteg pénz kell, az egyik oldalról. A másik oldalról viszont az, hogy ezeket a képeket el is adja valaki! Mikor van erre lehetőség? Igen! Válságban! Természetesen a felsoroltak mellett egy hatalmas ötletre, segítőkre, ízlésre is szükség van, de ezek közül az ötlet a legfontosabb. Azután meg ott a nagy állítás, ami mindenre igaz, hogy csak pénzből lehet további pénz termelni. Érteni kell hozzá! Ez is igaz! Hogy miből lehet pénzt termelni, hát, ehhez kell az ötlet!

A kiállításon 200 képet láthatunk, de a tájékoztatást adó hölgy szerint nem került bemutatásra minden kép. Elképesztő mennyiség és a minőséget még meg sem említettem. Aba-Novák, Márfy Ödön, Szőnyi István, Anna Margit, Ámos Imre, Bálint Endre, Tóth Menyhért, Kondor Béla, Veszelszky, és Barcsay, Gedő Ilka, Ország Lili. Ugye milyen fantasztikus névsor? Szerintem elképesztő! Saját múzeumot nyithatna a pasi. De ha ezeket eladná, akkor biztosan Ő lenne egy ideig Magyarország leggazdagabb embere, mármint pénzben kifejezve. De ha művészetben fejezzük ki, akkor ez a 42 éves fiatalember a feleségével együtt most is Magyarország leggazdagabb embere, ha egy forintjuk sincs, akkor is!

Aba Novák Vilmos: Vurstli 1930.

2015. 08. 09. vasárnap Campona Bevásárló Központ

Irány a bárka!

A Campona díszbemutatóján megtekintettük a gyerekekkel (Flóra nélkül, mert Ő a Balatonra ment egy barátnőjével) az Irány a bárka! című, animációs filmet. A legkisebb gyerekek nagyon tetszett, amit mi kísérő felnőttek (ide értem a legnagyobb unokámat is) már nem mondhattunk el magunkról. Amikor erről kezdtünk beszélgetni, kiderült, hogy a kicsi, csatlakozott hozzánk.

Emma tulajdonképpen csalódott volt, mert azt gondolta, hogy a film elmeséli az özönvíz és Noé történetét, ami nagyon érdekelte volna. Erről azonban szó sem volt. A megrajzolt figurák között csupa olyan szerepelt, amelyek a fantázia szüleményei, és nem éltek soha a Földön, tehát a megváltozott körülmények miatt, nem is halhattak ki. Igaz voltak olyan állatok, mint például a bálna, aki nagy nehezen vonszolta magát a talajon, és amikor már nem volt hova menekülni, mert mindent elöntött az áradat, kénytelen volt a vízbe merülni, akkor derült ki, hogy neki a víz a lételeme. Tehát az addigi, szárazföldi, élete volt reménytelen. (Olyan állatokról szólt a mese, akik lemaradtak a bárkáról.) Szóval nagyon torz filmet láttunk!

2015. 08. 14. péntek **Eleven center**

Nálunk voltak a Lányok, de áramszünet volt, így ellátogattunk az ugráló házba. Ott azután volt játszás!

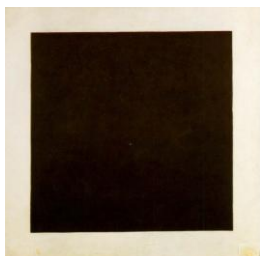

2015. 08. 08. kedd Óbudai Vasarely Múzeum

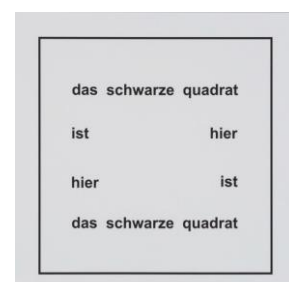
Ha kedd (illetve péntek), akkor nálunk vannak a Lányok. Igen, az előző bejegyzés péntek volt, mostanra kedd lett, azaz nálunk voltak a Lányok. Kulturális programot iktattunk be, irány a Múzeum. Tulajdonképpen nem Vasarelyt akartuk megnézni, hanem volt egy „alkiállítás”, amelynek a címe:

Gondolatok a fekete négyzet körül
(szeptember 27-ig látogatható)

Kazimír Malevics 100 éve alkotta meg a 20. század művészetének történetében sorsdöntő fontosságú **Fekete négyzet, fehér alapon** című képét. Ez a kép nagy hatással volt kora művészetére, s talán nem túlzás azt állítani, hogy mind a mai napig heves viharokat kavart, a hódolattól a lebecsülésig. Hatással volt egy sereg dologra, amit az ember alkot, az épülettől, a teáskannán át, az öltözködésig.

Ez volt, tehát a kiindulási pont és ehhez jöttek a mai alkotások. Amelyik nekem a legjobban tetszett: Egy polaroid fotó fekete felével felfelé bekeretezett változata! De voltak még jó ötletek, például ez:

A Lányok nem törődtek a fekete négyzetekkel. Felfedezték ugyanis, hogy Vasarely: Zebrák című képe a másik nagyszülőknél kint lóg a falon, ennek nagyon örültek és lefotózták, erre vettünk Nekik fotójegyet, inentől kezdve agyba-főbe fotózták a kiállítást a telefonjukkal.

7

Az oda úton megcsodáltuk (ismét) Varga Imre művészetét, és találtunk egy párakaput, ami nem működött, mert éppen nem volt 40 fok. Visszafelé vezető úton volt egy kis fáramászás. A középső képet a Vasarely Múzeum teremőr bácsija készítette rólunk.

2015. 08. 25. kedd ismét elmentünk az **Eleven Centerbe**, mert nem tudtunk jobbat kitalálni, de ott is elpusztultunk a hőséggtől. (Sajnos nem mehetek strandra, Napra.)

2015. 08. 26. szerda Uránia Nemzeti Filmszínház

Erről a filmről ugyan az a véleményem, mint a Sauról, lehetetlen értékelni Két részre lehetne tagolni egy ma készült filmre és a dokumentumokra. Ez a két egység úgy van összevágva, hogy pillanatok telnek el, amire felfogod, hogy ez a rész mai, de legjobban a színek segítenek. A jelenlegiek szolidan színesek. Egészen biztosan profi munka. A dokumentum részek pedig annyira borzalmasak, szinte csoda, hogy túléli az ember! (Buldózerrel tolják a csont sovány halottakat!) Felfoghatatlan! Hogy Eichmann vagy Himmler, vagy más ennek a filmnek mindegy, bármelyik német vezér ülhetett volna a vádlottak padján. Az akkori dokumentumfilmes rendező Leo Hurwitz elhatározott szándéka, hogy elkapja Eichmann-t. Ez alatt azt érti, hogy azt a pillanatot szerette volna észrevenni és meglátatni a kamerán keresztül, hogy Eichmann egyetlen másodpercre ellágyul, elveszti önuralmát, vagy netán egy könnycseppet ejt a megbánástól! „Elkapni Eichmannt!” De hát ez nem akar megtörténni! Eichmann tagadott mindent, de boldog volt attól, hogy zsidókat ölhetett!

Tehát nem lehet ezt a filmet hagyományos jelzőkkel illetni, pláne úgy, hogy jó volt a film, vagy nem volt jó film! Dokumentumfilmekre pedig nem is lehet egyáltalán dicsérő/elmarasztaló jelzőket alkalmazni. megfelel-e a történelmi hűségnek, a valóságnak, igen vagy nem! Ennek a filmnek a fele dokumentumfilm volt!

„ Oh! Irgalom atyja, ne hagyj el. „ (Arany János: Ágnes asszony)

2015. 18. 27. csütörtök **Házi buli** volt

Elkészült a négy házunk új teteje, mely alkalomból meghívtuk az építő munkásokat bográcsgulyásra és sörözésre. Nagyon jó kis kaját sikerült készítenie a ház szakácsának. Volt egy hegy gyerek és a Kókusz kutya.

A gyerekek nem bírták kivárni az ebédidőt, kaptak egy kis tálban kóstolót, abba mártogatták a Lipóti pékség 3 kilós kenyeréből szelt darabot.

A gulyás 3 kiló marhalábszárból készült!

Nem teljes a létszám, volt, aki már elment, de olyan is volt, aki még nem ért hozzánk.

Az új tetőnk!
Gimnáziumé, nem a mienk, csak átlátszik a kertünkbe.)

(A csúcsdész a Hunfalvy

2015. 08. 28. péntek Etyek Vendli Péter és társai **Fotókiállítás** megtekintése

Etyekre látogattunk, az etyeki könyvtárban nyílt fotókiállítás néztük meg. Nagyon érdekes, nem is, inkább **szép** épületet alakítottak ki az Etyekiek egy volt bika istállóból. Itt helyezték el a könyvtárat és a klubszobát, amely alkalmas különböző rendezvények megtartására.

Vendli Péter és az Ő versidézetekkel kiegészített fotói:

Gyerekkönyvtár

Évszakok fája! Ez a dísz várja a belépőt. Nekem nagyon tetszett, hatalmas ötletnek tartom! Gondolom, hogy egy kézimunka szakkör termékének hasznosítása! Így volt értelme dolgozni! Nagyon szép és ötletes. Gratulálok hozzá.

Ráadásul a könyvtáros hölgy megígérte a Venyának, hogy a két könyvet, amit egy hónapja keresek, de Pesten nem lehet kikölcsönözni, olyan keresett művek, megszerzi a Venyának. Ő pedig kölcsön adja nekem. Hurrá!

2015. 08. 29. Bokányi rendezvény! **Három falevél**

A történet éppen 60 éve kezdődött, amikor három, mára 66 éves férfivá érett, de anno még 6 éves kislány bekerült a Hernád utca 46 sz. alatt levő általános iskola 1.a. osztályába. A csoda abban áll, hogy az eltelt 60 év alatt nem veszítették el egymást, a barátságuk a mai napig tart és elszakíthatatlan. Történiük ezután bármi, a múlton változtatni nem lehet! Így történt és így is marad örökre!

Különösen díjazom a történetüket, mert háromszor egy dolog feltétlenül kellett hozzá:

Ez pedig az, hogy életben vannak!

(Nagyon nagyon sajnálatos, hogy a férfiak körében ez a tény egyáltalán nem természetes! Nekem két apám és a testvérem nem élhette meg ezt a kort!)

A folytatáshoz is élni kell, tehát hajrá fíjjúk, csak így tovább!

Nagyon szép ünnepséget kerítettek maguk köré az iskola épületében, ahol a jelenlegi igazgató a rendelkezésükre bocsátott egy osztálytermet! Nagyon tisztességes dolog volt Tőle. Köszönjük szépen!

Irodalom óra

Tornaóra

Csikágó bejárása

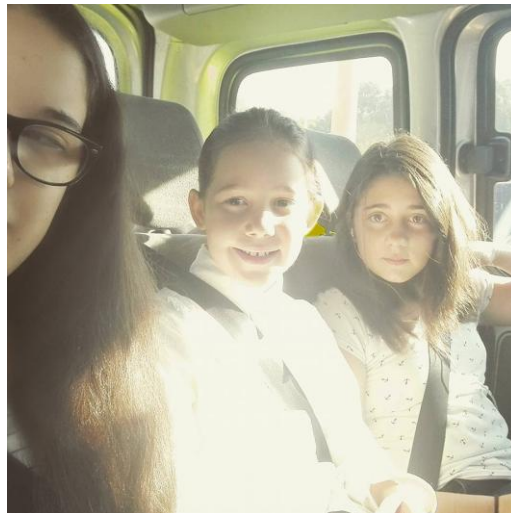

2015. 08.30. vasárnap **Születésnap**

Kedves Kisfiam kívánok még egyszer ennyit legalább! Isten éltesen!

2015. 08. 31. Nincs mese itt az ősz, legyen a hőmérséklet még mindig 38 fok, ha **megkezdődött az iskola vége van a nyárnak!**

Kedves Olvasó!

Először azt gondoltam, hogy nem is írok augusztusi ART levelet, mert nem történt semmi kulturális esemény. Azután, sajnos már elég későn, átnéztem a naptáramat és kiderült, hogy: Dehogynem! Igenis voltak kulturális dolgok, mert a Múzeumba elvittük a Lányokat, attól még kultúrát láttunk, nem? Tehát úgy döntöttem, hogy ez a hónap se maradjon ki, akármilyen „holt szezon” a nyár. Legfeljebb nem annyira komoly! Köszöntelek Benneteket egy új tanév kezdetén. Kívánok Mindenkinek sok, szép, jó dolgot, jó egészséget, jó tanulást, sikeres vizsgázást!

Üdv:

